יב' באלול

הספד לסטיב פינק

הרעיה פם, הבת אלה, בני משפחה חברים לעבודה וחברי הקיבוץ.
היום אנו מלווים למנוחת עולמים וחולקים כבוד אחרון לחבר יקר, אשר לאחר שנים של ייסורים ומכאובים נפטר לבית עולמו. שנים בהם חברנו סטיב היטלטל מטיפול לטיפול, מרופא לרופא, לנסות ולהתגבר על המחלה האיומה אשר הכריעה את גופו, וביום ה' האחרון לא יכול היה לה ומסר את נשמתו לבורא עולם.

את עבודתי במפעל התחלתי לפני 16 שנים במחלקת חשמל ולאחר כ-3 שנים סטיב התקבל לעבודה במחלקה, עד מהרה הוא התגלה כאדם מיוחד.
פער השנים הגדול בינינו לא היווה עבור סטיב עילה לפריווילגיות .

בכל שנות עבודתנו המשותפת סטיב התגלה כאדם מסור וחרוץ בעבודה, הקפיד מאד להשלים את משימותיו ולא ויתר לעצמו אף פעם, גם כשיכול היה לפטור עצמו מטעמי בריאות.
סטיב היה אהוד על חברי הצוות אשר ראו בו דוגמא ומודל לחיקוי.
במשך כל שנות עבודתו הקפיד סטיב על צניעות יתרה וביצע את משימותיו בשקט הכל כך אופייני לו.

סטיב אשר עשה עלייה מתוך אהבתו לארץ ישראל ועם ישראל וקבע את מקום משכנו בגליל- בקיבוץ כפר-הנשיא, מתוך ידיעה ואמונה כי ערכי הקיבוץ הם הנורמות, אותם גיבש יחד עם רעייתו לאמץ כדרך חיים.
כאן נולדו שלושת ילדיו, אשר גדלו כצברים ובהם הייתה גאוותו.

סטיב, חבר יקר, כמנהל המחלקה הייתָ עבורי יותר מאשר עובד במחלקה. ידעת לכבד את הבריות ואני באופן אישי זכיתי לראות כיצד הקפדת על משלוח מנות בפורים, לגמול חסד ולתמוך בי, להתעניין בבריאות בני משפחתי כשחלו, הקפדת להגיע ולכבד בכל האירועים המשפחתיים.
דוגמא לחבר אשר ידע גם ברגעיו הקשים, לחשוב על הזולת ולהתעניין במצבו, כאילו שלא היו לך צרות משלך. אך הערכים עליהם חונכת התבטאו בנועם הליכותיך ובמידות המיוחדות שבך.

חז"ל אמרו כי 3 מידות בישראל: גומלי חסדים, ביישנים ורחמנים.
וניכר כי מידות אלה אִיפיינו אותך במיוחד.

כמו כן אמרו חז"ל: "אשרי מי שייסורין באין עליו" ובזה יש לבאר מה שאמר שלמה המלך ע"ה (קהלת ד) "ושבח אני את המתים שכבר מתו" ולכאורה כשאומר המתים, ודאי שכבר מתו?
אלא יש בני אדם המדוכאים בייסורין כל כך שהם מחכים למוות הגואל, ואלו הם המתים שעודם בחיים. אבל לאחר שכבר מתו ולא הרהרו אחר מידותיו, יתברך לזה אומר: "ושבח אני את המתים שכבר מתו", שכבר הגיעו אל חוף מבטחים.

סטיב היקר, הייסורים אותם סבלת בשנים האחרונות, בוודאי זיככו את נשמתך לפני בורא עולם.
היום אני נפרד ממך ואני מרגיש כי אני נפרד מאדם, שהשפיע רבות על התבגרותי במפעל, הלמידה המתמדת מניסיון החיים שלך, היוו עבורי דוגמא ומופת.

אני והחברים בעבודה בוודאי נבלה שעות רבות בשיחה על חסרונך, וניזכר בחבר אשר היה בינינו ולצערנו איננו עוד.

הפרידה קשה לי באופן אישי ובודאי לבני המשפחה, נתפלל כי ישלח הקב"ה נחמה לרעיה פם ולילדיה, וזכרו של סטיב יישאר עימנו לעד.

תהא נשמתו של סטיב צרורה בצרור החיים אמן.

מיכאל פינטו